

Marinus (Rinus) Soeters is geboren op 6 maart 1923 in Oosterhout. Hij was de zoon van Johannes Soeters en Adriana van Wanrooij en was de jongste uit een gezin met 13 kinderen.

Tijdens het uitbreken van de oorlog werkte hij als achttienjarige in kartonnagefabriek Vandra in Oosterhout. De fabriek kwam direct na de inval stil te liggen, maar na 6 weken kon iedereen weer aan het werk en het was net als of er niets was gebeurd.

Op 8 oktober 1940 werd hij beëdigd als assistent-jeugdleider van de Katholieke Jonge Wacht van het Bisdome Breda. De Jonge Wacht was één van de jeugdorganisaties van de Katholieke kerk. De Jonge Wacht was niet aangesloten bij de Nationale Padvindersraad of onderdeel van de Katholieke Verkenner.

Hij werd al snel benaderd door van Geel, een aannemer uit Oosterhout, die lid van de N.S.B. was en die vroeg of hij jeugdleider wilde worden bij de Nationaal Socialistische jeugdvereniging. Marinus ging niet in op deze verzoeken en de toenemende druk die werd uitgeoefend en dacht in zijn naïviteit dat het hierbij wel zou blijven. Hij was er stellig van overtuigd, dat zijn weigering om toe te treden tot een nazi vereniging de reden is geweest, waarom hij wat later werd uitverkoren om zich te melden voor werk in Duitsland.

In augustus 1942 moest hij zich met twee collega's melden bij het arbeidsbureau in Oosterhout. Ondanks dat hij geprobeerd had er heel ziek uit te zien (zoals veel jongens probeerden) werd hij goedgekeurd. Op 10 september 1942 werd hij gedwongen op de trein gezet om te gaan werken bij de firma Krupp in Essen. Het werk was erg gevaarlijk en veel arbeiders kwamen om. Hij was een van de weinige Nederlanders, samen met veel Polen en Russen. Ook werd de fabriek zwaar gebombardeerd door de Geallieerden om de Duitse oorlogsindustrie zoveel mogelijk te ontwrichten.

Vlak na het bombardement van 9 en 10 december 1942 wist hij te ontsnappen en is met een trein met soldatenmeisjes vanuit Essen richting Den Bosch gereden. Hij werd bijna opgepakt maar wist te ontkomen en dook onder in een boerderijtje aan de Dongeseweg in het plaatsje Rijen vlakbij Oosterhout. Zijn familie wist waar hij zat en werd regelmatig door de Duitsers ondervraagd. Toen bedreigd werd dat zijn vader in zijn plek tewerk gesteld moest worden, meldde hij zich en ging in mei 1943 weer op transport naar Essen. Hij wist weer te ontsnappen na een bombardement, werd opgepakt door twee Duitse soldaten, maar sprong van de vrachtwagen en wist weer op zijn oude onderduikadres terecht te komen.

Hij werd waarschijnlijk verraden en bij een razzia opgepakt. Hij werd naar de SD-gevangenis van Breda gebracht. Daar zat hij zes weken in cel 200 gevangen en werd hierna afgevoerd naar Kamp Amersfoort waar hij nummer 11588. Hij werd te werk gesteld en regelmatig mishandeld. Hij bracht twee dagen door in de Rozentuin.

Na een periode van drie maanden werd hij samen met ongeveer 30 andere op transport gesteld naar IG Farben in Neuss. Hier moest hij ruwe mortiergranaten zandstralen, maar toen hij van het gevaarlijke werk ziek werd, werd hij belast met het laden van de mortiergranaten. Bij een bombardement in de winter van '43-'44 werd de hele fabriek platgegooid en veel arbeiders kwamen om. Hij werd verplaatst naar de fabriek van IG Farben in Dormagen, maar ook deze werd regelmatig gebombardeerd. Hij moest hier zonder bescherming transporttreinen schoonmaken met een ammoniak oplossing en werd weer erg ziek. Op 6 maart 1945 werden de dwangarbeiders bevrijdt door Poolse troepen en moesten weg uit Dormagen. Na omzwervingen kwam hij terug in Nederland waar niemand enige interesse toonde in alle ervaringen.

Meer informatie

[Nederland in de Tweede Wereldoorlog - Getuigeverslag van Marinus Soeters \(tweede-wereldoorlog.org\)](#)

[Registratie Marinus Soeters op 6 maart 1923 te Oosterhout » Open Archieven](#)

Foto Marinus Soeters in het Polizeiliches Durchgangslager Amersfoort

Foto Rinus Soeters, achterste rij links in Jonge Wacht uniform

[Home - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Geef gevangenen een gezicht](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.